

„Golani” sibieni, solidari cu „golani” din toată țara

Este drept că în Sibiu forța și opinia studențească este restrinsă comparativ cu marile centre universitare din țară — București, Timișoara, Cluj, ș.a., unde o mare parte a „golaniilor” (respectiv expresia neinspirată a domnului Iliescu), sînt studenți, chiar profesori universitari, dar avem și noi totuși „golani” noștri. Ceea ce mă determină să le atribui respectul cuvenit acestor „golani” reuniți de cîteva zile și la Sibiu în mitinguri și demonstrații concertate, este faptul că ei nu sînt alții decît cei ce au aprins în 21 decembrie 1989 flacăra revoltei în orașul Sibiu, cei ce cu piepturile dezgolate s-au opus valului de teroare dezlănțuit împotriva populației pașnice, cei ce au făcut primii pași spre redobîndirea demnității noastre umane. Lor li s-au adăugat alți oameni de bună credință, sprijinitori nu doar prin vorbe mari și fără acoperire a ideii de democrație autentică în România. Da, printre demonstrații din Sibiu am văzut profesori, ingineri, medici, oameni de cultură și artiști, muncitori onest și nu doar o scursură a so-

(continuare în pag. a III-a)
Nicolae IVAN

Cum și cînd se va trece la economia de piață?

Dialog cu d-l Mihai OPRIS, inspector
general la Ministerul Economiei Naționale

— Ne aflăm în plină campanie electorală. Partidele politice își reglează „tirul” asupra necesității trecerii cît mai rapide la economia de piață. Deci, cînd și cum se va face această trecere și ce măsuri s-au întreprins în această direcție?

— Pentru a se contura cît mai clar modalitatea de trecere de la o economie excesiv centralizată la o economie de piață, idee unanim înșușită, în urmă cu o lună și jumătate s-a creat o comisie guvernamentală avînd misiunea de a dezvolta și aprofunda platforma economică a guvernului (care are la bază tocmai consensul național) privind trecerea la economia de piață. Răspunsul legat de această trecere va fi rezultatul activității și propunerii-

lor făcute de comisie, va necesita ceva timp, știut fiind faptul că tranziția implică pregătire economică, organizatorică, legislativă și financiară. Putem afirma că în concepția guvernului și, implicit, a Ministerului Economiei Naționale, trecerea la economia de piață este privită ca o necesitate, că programul de trecere se impune cu forța evidenței și că trebuie găsită strategia care să evite întîrzierile nejustificate care pot să ridice costul social al tranziției, adică să amplifice convulsiile social-economice ale perioadei respective. Se lucrează, deci, la un program care să poată fi fo-

(continuare în pag. a II-a)
A consemnat,
Dumitru MANIȚIU

Aflată în plină desfășurare, campania electorală face jocul unor speculații care, depășind limita amuzamentului, forțază în fel și chip destabilizarea, oferindu-i alegătorului impresia că se află prins într-o cursă pe care i-au întins-o cine știe ce forțe ostile lui. Aceasta, în condițiile în care legea este neglijată, ba chiar batjocorită de unii care se erijează în elaboratorii altor legi care să le susțină opiniile și aspirațiile. Cert este că mașinațiunile și manipularile se fac aproape pe față. Altfel, cum se explică plimbarea de după-amiază a unui candidat la președinție prin chiar Piața Universității, zimbînd fotogenic celor care-l aplaudau?

Incertitudinea a devenit o armă destul de puternică cu care acționează liderii unor partide politice, o armă cu care se poate ataca și în plin și la persoană, alegătorii fiind indemnăți să se împartă în cel puțin 82 de tabere (după numărul partidelor de pînă acum), mai mult sau mai puțin potrivnice. Și nu în fața urnelor, ci în plină stradă...

De asemenea, unele societăți, asociații, ligi etc., create în aceste luni, și care s-au declarat apolitice și indepen-

dente, au dobîndit un persistent gust politic, gust dat de „parfumul” partidelor cu care simpatizează sau de care sînt simpatizate. Sentimentele sînt admise și, ca atare, mulți se lasă în voia

EDITORIALUL ZILEI

Jocul unor speculații

lor. Ceea ce deranjează cel mai mult este disprețul afișat, în numele luptei împotriva comunismului, față de puterea de discernămint a alegătorului.

Dacă d-l Silviu Brucan a lăsat să se înțeleagă — în cazul în care afirmația este adevărată — că sîntem un popor de subdezvoltați mintal, ce altceva încearcă să ne convingă în prezent participării la mitingul din Piața Universității, din alte orașe ale țării? Cre-

de oare cineva, la modul serios, că comunismul — cu sau fără „față umană” — mai are vreun viitor în România?

Oricum, astăzi mai mult ca oricînd, țara are nevoie de stabilitate, de liniște, de certitudine într-un viitor cuprins de democrația europeană. Singur poporul își va alege reprezentanții în parlament și tot el le va cere, la cîvenita vreme, socoteală despre cum l-au reprezentat.

De aceea, campania electorală trebuie să se desfășoare, măcar de acum înainte, într-un climat de respect reciproc, partidele exprimîndu-și platformele electorale și modul de a le transpune în viață, evitînd atacul la persoană care nu le aduce nici un folos. Nici măcar mai mulți alegători.

Pentru că, alegătorii sînt mulți, dar nu sînt orbi, avînd puterea de discernămint necesară opțiunii lor pentru un partid sau altul. Nici Timișoara, nici Clujul, nici Brașovul, nici Valea Jiului și nici un alt oraș nu poate fi despărțit de țară, dar nu poate nici să vorbească în numele țării. Pentru că numai țara întregă este a noastră, a tuturor.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI.

nr. 108

Vineri,

4 mai

1990

4 pagini

50 bani

Ceașescu Nicu va fi judecat la Sibiu

Tribunalul Militar Teritorial București, instanță investită cu judecarea procesului fostului prim-secretar al Comitetului județean Sibiu al P.C.R., Ceaușescu Nicu, acuzat de săvîrșirea infracțiunilor de genocid și nerespectarea regimului armelor și munițiilor, a fixat primul termen de judecată pentru data de 26 mai, ora 9,00.

Judecarea procesului va avea loc în municipiul Sibiu.
(Rompres)

Expoziție

La Galeria Sirius se va deschide o expoziție colectivă de artă plastică a Uniunii artiștilor plastici. Expun: Călin Baciu, Ion Cîndea, Angela Delmondo, Eugen Dornescu, Marius David, Septimiu Enghis, Marian Florea, Marian Pleșa, Valer Tarcea.

Vernisajul va avea loc marți, 8 mai, ora 18.

Cerc rebusist

Casa Armatei Sibiu anunță constituirea cercului rebusist care își va desfășura activitatea în a doua și a patra zi de joi ale fiecărei luni, ora 17,00.

Cercul rămîne deschis tuturor amatorilor din municipiul și județ.

Convocare

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională al municipiului Sibiu face cunoscut membrilor săi că luni, 7 mai 1990, ora 15,00, va avea loc la sediul, sala 100, cea de-a VI-a sesiune a acestui organism, cu următoarea ordine de zi:

1. Informare privind modul de desfășurare a campaniei electorale în municipiul Sibiu.

2. Informare din partea Primăriei municipiului Sibiu privind stadiul acțiunii de atribuire de spații pentru libera inițiativă.

3. Situația economiei municipiului Sibiu.

Dr. Ioan BOGDAN,
președinte

O simplă manevră electorală?

În noianul de manevre, calomnii, țipete isterice, dezinformări care caracterizează actuala campanie electorală iată că și ziarul nostru a devenit ținta unui atac concertat din partea partidelor „istorice” (P.N.T.-c.d., P.S.D., P.N.L.) la care se adaugă și U.C.D., atac găzduit (faptul nu ne miră) în ziarul „Dimineața”. Dincolo de lipsa de noimă a unei astfel de acțiuni din partea unor partide care proclamă democrația — și, în acest caz, libertatea presei — drept esență însăși a existenței lor și își permit — aviz alegătorilor! — să dea lecții unei publicații independente, surprinde faptul că această „punere la punct” este semnată de partidele respective în integralitatea lor — respectiv, zicem noi, de liderii acestor formațiuni — în care caz ne simțim onorați de atenția acordată — și nu de organizațiile județene respective, așa cum credem că este cazul. Să trecem, însă, peste această chestiune de formă — cu toate că ea reprezintă o evidentă încercare de dezinformare, cusută, însă, cu ață albă — și să reamintim

reprezentanților acestor partide de cîteva dintre elementele care pot proba și în ochii domniilor-lor statutul real al publicației noastre (la cerea partidelor respective vom putea reveni cu amănunte):

• Partidelor istorice le-am acordat constant o atenție deosebită în paginile ziarului nostru, încercînd să suplinim noi impotența organizatorică a acestora în plan local, liderii din Sibiu ai unora dintre acestea fiind prea preocupați de lupta pentru putere pentru a mai fi interesați în eficiența informare a opiniei publice despre programele lor electorale (vezi P.N.T.-c.d. și

(continuare în pag. a III-a)
R. KAMLA

Muzeul Civilizației Populare din România — manifestări culturale și științifice —

În unul din numerele noastre trecute ne-am referit la elementele care au condus la definirea exactă a instituției de cultură din Dumbrava Sibiului — Muzeul Civilizației Populare din România — în concordanță cu specificul și caracterul său unic, atît în peisajul cultural național, cît și internațional. Modul original de organizare, unicitatea profi-

lului său tematic și reprezentarea națională a muzeului oferă posibilitatea „caracterizării culturale a unui popor prin munca și uneltele sale” de-a lungul unei evoluții milenare. Dincolo de caracterul său național, prin valențele sale analogice, muzeul este reprezentativ pentru evoluția creației tehnice populare din întreaga Europă, pînă la

începutul revoluției tehnice moderne de tip industrial urban. Din acest punct de vedere, muzeul devine un centru de cercetare și studiu, iar prin manifestările culturale și științifice organizate — o instituție vie. Profesorul Alexiu Tatu, șeful Secției în aer liber,

(continuare în pag. a III-a)
Ion Onuc NEMES

Inițiative în orașul de pe Tîrnava Mare

● sănătatea nu este totul, dar fără sănătate totul este nimic ● propuneri de integrare în viața societății a celor cărora li s-a refuzat acest privilegiu ● noi forme de organizare a bolnavilor incurabili.

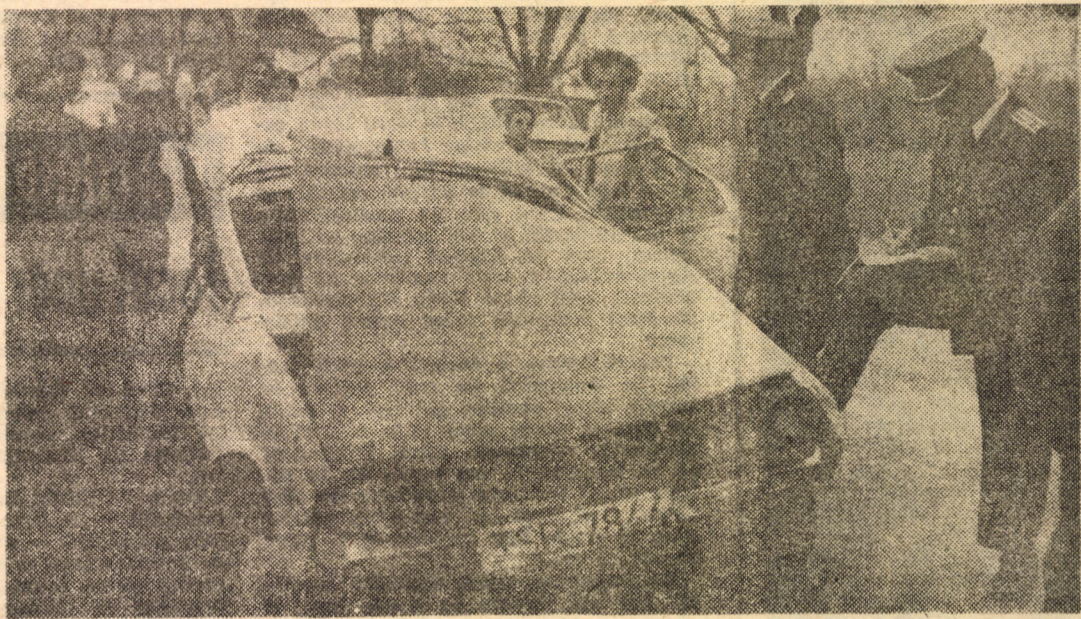
În creația sa despre „Om”, George Seferis așternea simbolic o impresie care nu ne este străină: „Ce-și poate oare aminti o flacără? Dacă-și amintește o idee mai puțin decît este necesar se stinge; dacă-și amintește o idee mai mult decît este necesar se stinge. De ne-ar putea învăța și pe noi cît mai arde încă să ne amintim corect”. Să ne amintim la timp că sintem oameni, că nu ne-am cîștigat această calitate, dar că sintem datori să ne folosim de ea cu cinste și corectitudine pentru a putea privi drept și deschis în ochii tuturor celor care speră în crearea unei comunități fără granițe.

În spiritul acestor idei ne aflăm în fața unor inițiative ce ne înduioșează inimile și ne întărește convingerea că avem printre noi flăcări care mai ard încă. Ele au aprins ideea formării în 19 aprilie 1990, la Mediaș, a „Asociației de autoajutorare a diabeticii și bolnavilor oncologici”. Comitetul de organizare format din 9 membri — președinte Maya Caspari — pensionară, vicepreședinte Ilie Bostangiu — inginer E.G.M., secretar Muscă Alexandru — pensionar, membri: Maroși Margareta — pensionară, Vincentiu Doroga — jurist, Ilona Gerea — pensionară, Emanoil Sevestreanu — economist E.G.M., Diana Calcatinge — medic oncolog, Sorana Cîndrea — elevă — a intenționat crearea unei asociații umanitare și apolitice la care pot adera orice persoane, fără deosebire de naționalitate, religie, sex sau apartenență politică, persoane bolnave de diabet zaharat sau boli neoplazice, rude sau prieteni ale acestora. Redăm din proiectul platformei program: „Asociația ia în ființă ca organism care înțelege că tocmai acești bolnavi — marginalizați pînă mai ieri — să încerce să se ajute prin propriile lor forțe. Ea va funcționa ca un cata-

lizator între bolnavi și medici, va ține legătura cu cabinetele de specialitate din Policlinică pentru a putea acționa prompt și eficient”. Întrunind pînă în prezent 75 de adeziuni, asociația va fi fără patrimoniu, prin urmare nu va percepe cotizații de la membrii aderenți, iar toate funcțiile din cadrul acesteia sînt onorifice. Cei foarte bine intenționați și, mai ales, aceia care dispun de fonduri vor putea face donații pentru micile cheltuieli administrative (corespondență, convorbiri telefonice etc.).

Asociația își propune ca puncte principale întrajutorarea umanitară, instruirea bolnavilor în vederea înțelegerii specificului bolii, precum și inițierea acestora în tratamentul propriu de către cadre medicale experimentate din străinătate (Anglia, Franța), realizarea mijloacelor de propagandă vizuală în policlinici și spitale (afișe, pliante, broșuri), înființarea unui magazin alimentar și a unei cofetării cu produse hipoglicidice, obținerea acordului Fabricii de pline din localitate în vederea producerii plinii hipoglicidice ce necesită un procedeu special de coacere, luarea de contact cu organizații specifice internaționale, care să poată acorda ajutoare umanitare în alimente (lapte, produse lactate, produse de carne, zaharină, dulciuri) medicamente de primă urgență și materiale deficitare (glucometre, utroteste, seringi și tamponate de sterilizare pentru injecțiile cu insulină) și, nu în ultimul rînd, formarea unor cabinete diabetologice conduse de medici specialiști unde pacienții să nu fie numai investigați și tratați, dar și educați în domeniul bolii de care suferă. Căci a fi educat presupune a fi pe jumătate vindecat! Să ne amintim corect, și să urăm succes asociației nou formate.

Manon-Aida SANDER

La 14.04.1990, ora 17,30 pe D.N. 1 km 287 + 900 pe raza localității Bradu conducătorul autoturismului 3-SB-7844, Radu Liviu-Constantin, medic uman la Dispensarul medical Porumbacu de Jos, fiind în stare de ebrietate, cu o îmbibație de 2,70%, se angajează în depășirea unei coloane, pierde controlul direcției, se răstoarnă cu autoturismul de 3 ori, după care intră în coliziune cu autoturismul 2-BC-703 care circula din sens opus. De reținut că în luna martie 1989 permisul i-a fost restituit după două luni de suspendare pentru consum de alcool. Atitudine jignitoare față de organul de poliție.

Cine n-are stridii... să nu-și dorească

5. După masa de prînz ne urcăm în autocar și pornim spre Cancale. Marea are o mare bogăție de culori: verde, violet, albastru. Orașelul — este port și punct turistic — are un aer aparte. Plaja este foarte îngustă pentru că muntele coboară aproape pînă în mare. Toate clădirile aflate cu fațada spre apă au fost amenajate pentru turiști în baruri, hoteluri, restaurante, ceainării, chioșcuri de ziare, tutungerii, patiserii, pizzerii etc. Cîteva mese pe trotuar, cîteva scaune, umbrelute (deși soarele e încă scump la vedere) și firme, cît mai mari (fie comerțul cît de mic), cît mai colorate, cît mai atrăgătoare: leul de aur, mărul de aur, corabia de aur, pește de aur, barca de aur, scoica de aur, meduza de aur... Mult aur în toate firmele, dar clienții n-am prea văzut. E adevărat că încă nici nu-i sezon turistic de virf. Casele

nu sînt mai înalte de trei etaje, sînt înghesuite unele în altele și au fațadele viu colorate. Străzile sînt înguste și pietruite (ca ale noastre în orașul de Jos). Ghidul ne spune că în Cancale femeile sînt renumite pentru limbașul lor frust. Bărbații, în majoritate, sînt pescari... Plecăm să vizităm, în apropiere de Cancale, o fer-

Jurnal francez subiectiv

mă particulară unde se „cultivă” stridii. Este — pentru noi — ceva cu totul nou. Aflăm că Ludovic al IX-lea și Maria Antoaneta (între alții) au fost mari amatori de stridii. Oricum, este o muncă infernală pînă ajung pe farfuriile marilor bogătați. Pînă la maturizare au nevoie de circa patru ani, timp în care sînt scoase și băgate în mare de vreo 20 de ori. Ferma se numește Les Parks. Saint-Kerber și aproximativ 80 la sută din producție o exportă în toate colțurile lumii pentru că stridiile sînt precum șampania: nu pot lipsi de la nici un banchet care se respectă. Dar i-am văzut și pe cei care trudesco pe „ogorul de apă” (care nu-și nici pescari, nici țărani, nici marinari). Sînt oameni obidiți și nu știu dacă munca li se plătește la adevărată valoare. Au miinile de culoarea pămîntului. Ni se dă să gustăm stridii. Nu știu dacă vreunul dintre noi i-a plăcut materia aceea flască, sărată un pic. Eu am înghițit-o cu greu și promis să nu mai pun în gură așa ceva. Bretonii mîncă stridii cu duzinile. Bine că nu li se face rău. Probabil, unii îngurgitează stridii în neștire pentru că au multe calorii: 70 calorii pe gram. Prefer să mîncine mai puține calorii, dar mai gustoase. Aici, în zona imediat apropiată de cultivatori, stridiile nu-s foarte scumpe: 12 bucăți (fiindcă nu se vînd

la kilogram ci la duzină) — 20 franci, dar pînă ajung la New-York ori Tokio prețul lor se însușește, mai ales pentru că sînt foarte nocive dacă nu-s proaspete. Domnul Joseph Lauvet Pichoit, proprietarul fermei, este foarte elocvent în ghidaj, dar nu mă poate convinge să mă dedic cultivării de stridii. Cîteva curiozități am reținut: stridiile au cel mai bun gust după 2—3 zile de la „recoltare”, dar nu pot fi păstrate mai mult de două săptămîni în frigider; Franța, cu 140 000 de tone producție, este primul producător mondial de stridii; o stridie „filtrează” între 100 și 400 litri de apă pe zi și conține 10 la sută proteine, 2 la sută lipide, 4 la sută glucide, 2 la sută săruri minerale și nenumărate vitamine (C, B₁, B₂, PP); cunosătorii susțin că pentru a le savura cu adevărat stridiile trebuie roase, nu înghițite; în Grecia antică se foloseau cochiliile stridiilor ca buletine de vot (la noi, în luna mai, vor fi altfel de buletine, sper că... neînsemnate!).

Seara, la cîminul liceului unde locuim, un fanatic al istoriei orașului St. Malo ne prezintă un montaj de diapozitive. Aflăm că St. Malo a fost un oraș de corsari și armatori, că prin anul 1700, într-un deceniu, „maluinii” au capturat 3 600 de nave inamice (englezești, bineînțelese), că acel celebru Sourcouf a început la 13 ani ca mus, la 17 ani era căpitan de navă și a murit ca bogat armator.

Ca să fie tacimul complet, pînă după miezul nopții, cu prof. Petrișor privim la televizor meciul de fotbal Marseille — Benfica Lisabona în „Cupa Campionilor Europeni” (2—1). Meci așpru, cu mari ratări ale francezilor. Așa-i fotbalul! peste tot...

N. I. DOBRA

P.S. În articolul de miercuri „Matematică, discursuri și fotbal” în loc de „un costum din piele pentru femei 7—8 000 franci” se va citi „un costum din piele pentru femei 7 800 franci”.

Cum și cînd se va trece la economia de piață?

(urmăre din pag. 1)

losit în luarea și aplicarea unor măsuri curente, eficiente, care pot să asigure corelarea verigilor vieții economice disparate la prima vedere, dar atât de interdependente în fond.

— Se poate discuta, la această oră, de un punct de plecare și despre un tip de economie spre care să ne îndreptăm?

— Tarele vechiului sistem economic sînt arhicunoscute, le-am știut și simțit cu toții. Toate acestea au determinat nefinalizarea rațiunii economice a unui sistem — nevoile oamenilor. Acesta este punctul de la care va trebui să plecăm în acțiune de refacere economică, refacere care trebuie să corespundă intereselor poporului. Consensul de care aminteam privind imperativul trecerii la o economie de piață este însoțit de poziții diverse, atît în ceea ce privește formele, cît și modalitățile. Oricum, dintre caracteristicile optime nu trebuie să lipsească diversitatea formelor de proprietate, investiția unităților cu autonomie decizională, pluralismul politic și exercitarea rolului statului prin măsuri active, asemenea rolului jucat în statele avansate (preponderent fiscal-monetar).

— După opinia dv., ca reprezentant al M.E.N., care ar fi cea mai nimerită, în condițiile actuale, pentru trecerea la o economie de piață?

— A rezultat atît la M.E.N., cît și la comisia guvernamentală, că perioada de tranziție

trebuie să fie scurtată cît mai mult posibil, ea implicînd două etape: prima este cea a așezării fundamentelor economiei de piață, iar a doua cea a modernizării economiei naționale. Înființarea obiectivelor celei de-a doua etape este condiționată de parcurgerea în bune condiții a celei dintîi. Or, dacă prima se poate și trebuie înființată într-un termen mai scurt, cea de a doua, chiar beneficiînd de o asistență internațională, va dura mai mult. Avem nevoie de cîteva ani pentru a parcurge acest drum.

— După opinia dv. ne aflăm în fața primei etape, cea a măsurilor care să permită crearea unui larg cîmp de acțiune mecanismelor economice de piață. Ați putea fixa, în linii generale, jaloarele acesteia?

— În opinia noastră esențiale ni se par a fi: ● decentralizarea conducerii economice; ● asigurarea juridică a liberei inițiative (aici își găsește locul privatizarea, cu legătură directă în restrîngerea treptată a sferei și diversificarea formelor proprietății publice, ca și schimbarea radicală a conținutului proprietății de stat); ● liberalizarea prețurilor; ● modernizarea structurii financiare; ● nivelul monopolului de stat asupra comerțului exterior și, implicit, problema convertibilității leului; ● sistemul de planificare și cel informațional.

— Aprofundarea fiecărui aspect am dori s-o facem cu altă ocazie. V-am ruga să vă referiți de această dată la

planificare. Mai este necesară? Și dacă da, în ce limite?

— Planificarea este necesară în continuare. Problema care se pune este: ce caracter va avea. Personal sînt adeptul trecerii de la fostul caracter imperativ — totalitar la planificarea mixtă cu caracter preponderent orientativ-indicativ și, parțial, imperativ. Argumente: necesitatea de a avea niște linii orientative în economie care să indice, să sugereze nivelele de producție, legătura lor cu baza de materii prime, cu posibilitățile de defacere. În cazul bunurilor de consum, producția se reglează prin mecanismul cerere-ofertă, în jurul acestor linii orientative. Pe de altă parte, apare necesitatea unor imperative privind producția sectoarelor dificile care sînt determinante pentru alte ramuri economice. Ca exemplu din județul nostru nominalizez unitățile producătoare de zinc, plumb și negru de fum — produse indispensabile economiei naționale —, bineînțelese cu condiția soluționării problemelor de poluare, în cazul de față aflate în curs de rezolvare.

Deci, deocamdată, planificarea rămîne un instrument de conducere a economiei, adoptat însă la structura economică viitoare care se va baza pe proprietatea mixtă. Am în vedere dificultatea de a privatiza unitățile gigant din metalurgie, chimie, construcții de mașini și chiar o parte din agricultură. Adaptarea la economia de piață se va putea face tocmai folosind acest caracter orientativ-imperativ.

JUDO Etapa de zonă a Concursului național al copiilor

La Mediaș s-a desfășurat recent etapa de zonă a Concursului național de judo rezervat copiilor. Au fost prezenți reprezentanții a 12 județe. Pentru etapa finală, ce se va desfășura în zilele de 26—29 mai la Bușteni, s-au calificat următorii sportivi din județul nostru: Nicolae Bratu, Bogdan Iacob, Claudiu Corlaciu, Ovidiu Pleșca,

Dan Ulmeanu, Gheorghe Măcrea, Loredan Alin Diaconu, (toți de la E.S.S. „Șoimii” Sibiu); Alexandru Comănești, Marius Macavei, Mihaj Popșor, Ciprian Duma, Cristi Hususan și Cornel Negru (ERO Mediaș); Sebastian Căcan, Claudiu Baștea (Carpați Mirșaa); Nicolae Popa, Flavius Petru (Independența Sibiu). Le dorim succes! I. ILIE

10,0
lară.
tistic
lui V
nu“
Mica
micu
Adev
avem
Studi
12,40
13,00
— A
tualit
nal.
Lucea
român
artisti
lui V
nu“
22,20
23,20
toral.
tăți.
de m
spect
lor.

SIE
„Dege
orele
17; 19
Art
o ști
9; 11
orele
tacole
nați.
Tin
rile“,
17; 1
preție
rul“,
7
biti
10; 1
ME
gresu
ceză
13; 1
Cer
te in
11; 1
I.
„Aler
orele
CIS
ve s
orele
AG
gența
tul I
rău“,
19.
DU
„Flux
cere“
și „t
Șeheri
serii,
CO
„Dulc
neret
18.
AF
„Nav
orele
BA
litaru
Hum
și 19
OC
„Nea
dar“,
19,30
AV
II“,
TĂ
mul
10; 1
met
Mi
fi
Ceru
După
posib
be d
va s
dera
tensi
re.
mini
prin:
grad
me
grad

Opinia unui candidat independent

Singura soluție: dialogul lucid

Revoluția noastră din Decembrie 1989 a fost o revoluție de tip moral, pentru adevăr, dreptate socială, împotriva minciunii și a manevrelor devenite tradiționale în practica regimului politic ceaușist. O revoluție adevărată nu ucide, nu distruge, ci numai construiește, pornind de la punctul inițial al răvrării și diferențind posibilitățile astfel create până la maximum posibil.

Consider că, în acest moment istoric, interesele țării noastre se situează deasupra intereselor de partid, deasupra luptei acerbă pentru putere. De altfel, interesul unui grup nu se va suprapune niciodată deplin cu interesul național și ar fi o eroare să socotim interesul de grup drept interes național. Spun toate acestea pentru a vă convinge că nu din egoism m-am hotărât să candidez independent, ci din dorința sinceră de a putea rămâne neînrolat, obiectiv, imparțial, spre a promova în orice împrejurare interesul național.

În ultima perioadă de timp, în viața social-politică a țării asistăm la derularea unor evenimente total nedorite pentru stabilitatea de care avem cu toții atîta nevoie. Am în vedere demonstrațiile de la Timișoara, Piața Universității din București, Constanța, precum și din alte localități din țară. Cred cu tărie că o democrație reală, autentică, presupune înainte de toate ordine socială, disciplină liber consimțită și autoimpusă, ierarhizarea și respectarea valorilor în societate. Mă refer la valori morale cum ar fi buna credință, loialitatea față de poporul tău și la valori

juridice, ca de exemplu normele de conduită civică. Iată de ce nu mi se pare firesc momentul în care demonstrații au solicitat și solicită introducerea în cuprinsul Legii electorale a conținutului punctului 8 al Proclamației de la Timișoara, avînd în vedere faptul că acest act normativ emană de la organul puterii de stat — Consiliul Provizoriu de Uniune Națională — desemnat prin consensul tuturor formațiunilor și partidelor politice existente în țara noastră la vremea respectivă, deci legal constituit. Pe de altă parte, amploarea, consecvența și perseverența cu care se demonstrează în Piața Universității din București de 10 zile, ar putea deschide calea unui dialog al reprezentanților demonstrațiilor cu reprezentanții ai C.P.U.N. și ai guvernului.

În orice caz, acum, în preajma alegerilor, care vor avea loc la 20 mai a.c., țara are nevoie, mai mult ca oricînd de stabilitate, de luciditatea conștiinței fiecăruia dintre noi, nu de patimă, de vrajbă, de exasperare. Extremismele de orice fel sînt periculoase.

În calitate de candidat independent pentru Adunarea Deputaților, dacă o bună parte din alegătorii județului Sibiu îmi vor da votul lor, voi apăra în toate împrejurările interesele poporului, binele public și voi face tot ceea ce este omenește posibil să materializez prevederile din Platforma program adusă la cunoștința publică.

Traian MUNTEAN,
candidat independent pentru
Adunarea Deputaților

Muzeul Civilizației Populare din România

(urmăre din pag. 1)

ne-a relatat cîteva din preocupările specialiștilor muzeului în direcția valorificării cercetărilor științifice și naționale privind istoria și specificul civilizației populare tradiționale.

— În viitorul apropiat avem în vedere reluarea apariției biennale a periodicului bilingv, „Cibinium”, apărut în 1966 și aflat la al șaselea număr, prin care vom valorifica cercetările științifice proprii și naționale privind istoria și specificul civilizației populare tradiționale. Vom tipări Ghidul Secției în aer liber, în versiunile franceză, rusă și spaniolă, vom tipări Albumul Secției în aer liber, foarte necesar după epuizarea rapidă a albumului „Civilizație milenară”, editat de Ion Miclea, tipărirea ghidurilor fiecărei unități expoziționale în parte (după reorganizarea lor), tipărirea Caietelor de monument din patrimoniul muzeal. Vom continua să organizăm Colocviul național interdisciplinar de istorie a civilizației populare tradiționale din România, manifestare ajunsă la a IV-a ediție și ale cărei materiale principale vor fi publicate în periodicul „Cibinium”. Începînd cu anul 1991 vom organiza la Sibiu Festivalul Internațional al filmului științific documentar pe tema satului european, iar în 1992 vom organiza Simpozionul Asociației europene a muzeelor în aer liber cu tema „Muzele etnografice în aer liber — fresce vii ale istoriei și civilizației europene”, încercînd caracterizarea evoluției formelor de civilizație specifice culturii populare de la valorile muzeale — monu-

mente, instrumentar etc., organizarea anuală a Tîrgului național al creatorilor populari din România, manifestare de mare prestigiu ajunsă la cea de a VI-a ediție și care are meritul de a cataliza la scară națională perpetuarea tradițiilor artei noastre populare, reactualizînd procese de lucru și procedee tehnice și artistice aflate pe cale de dispariție.

(urmăre din pag. 1)

P.N.L.). Am făcut acest lucru gratuit, deși statutul nostru, bazat pe autofinanțare și nu pe alocații de la buget, ne-ar fi permis să cerem plata acestor servicii.

● Ne-am străduit să relatăm cît se poate de corect, fără deformări propagandistice de la diversele evenimente politice ale acestor formațiuni (vezi vizita d-lui Radu Câmpeanu). Dovedind toleranță și înțelegere, am căutat să trecem sub tăcere — și la insistența partidelor respective — abjecta luptă pentru putere desfășurată în culise (din nou P.N.T.-c.d. și P.N.L.), considerînd că idealurile pentru care luptă acestea sînt totuși, deasupra intereselor unor mici dictatori locali în plină formare. Se vede, însă, că ne-am înșelat...

Am asistat stupefiați la vizita diversilor lideri locali ai unui partid „istoric” în redacția noastră, pentru a-și denigra colegii (redacția noastră fiind și locul în care s-a desfășurat o mini-bătălie între șefii unui partid istoric). N-am dat publicității astfel de întîmplări tocmai pentru a nu periclită în ochii opiniei publice imaginea partidelor respective. Tot ca un gest

AVEȚI CUVÎNTUL

Salvați parcul din „Terezian”!

În cartierul „Terezian”, ca și în alte cartiere ale Sibiului, în „epoca buldozerului” așteptam cu înfrigurare să ne vină rîndul, să ne vedem casele dărîmate sau să ni se ocupe cu alte blocuri de locuințe puținele spații verzi rămase neocupate. Unul din aceste spații, care a rămas, printr-un miracol, neocupat, este și parcul situat pe str. 11 Iunie, vizavi de complexul alimentar și restaurantul „Sibiul Nou”.

A rămas, așadar, una din puținele zone verzi ale Sibiului, unul din „plămîni” Sibiului, spre încîntarea copiilor, care au unde să se joace, spre bucuria părinților și bunicii, care au siguranța că aici, în parc, odraslele lor nu pot fi lovite de bolizii șoselelor. Dar, o dată cu tot ce a adus bun revoluția, iată-ne în fața unui paradox: tocmai acum, cînd să respirăm ușurați, parcul din „Terezian” este în pericol.

Un preot întreprinzător s-a gândit să folosească această zonă verde pentru a construi o biserică și, de ce nu, o casă parohială. În acest scop, preotul a început să strîngă semnături de sprijin. Acum, cînd sîntem într-o perioadă

de reconsiderare a valorilor religioase, este departe de noi gîndul de a ne împotrivi construirii unei biserici, deși mai avem una pe aceeași stradă, iar alta la 400 de metri, și anume, biserica „Dintre brazi”.

Considerăm că biserici se pot construi în alte cartiere care nu au deloc, fiind deosebit de necesare (în cartierele Strand, Vasile Aaron, Valea Aurie, Hipodrom etc.). Dacă se consideră că actuala biserică din str. 11 Iunie este neîncăpătoare, să se afecteze spațiul rămas liber din demolări, în spatele Oficiului Postal 5.

Opinăm pentru interzicerea desființării, indiferent de scop, a acestui parc! Sibiienilor le ajung dezamăgirea provocate de desființarea parcului din actuala „Piață a Revoluției”, unde iarba a fost înlocuită cu piatră, sau a străzii G-ral Milea Vasile, undetrandafirii au fost înlocuite cu blocuri.

Nu vrem să privim parcurile Sibiului numai pe ilustrate-document!

Un grup de locatari ai
cartierului „Terezian”
(83 de semnături)

Bani albi...

Pensionarul Gheorghe Albu, om de 70 de ani, domiciliat în comuna Apoldu de Jos nr. 239, ne scrie cum a fost păcălit de pădurarul Nicolae Munteanu la solicitarea căruia a lucrat atît la construirea unei cabane cit și la marcarea cu țărushi a unei zone de împădurire. Solicitînd plată pentru muncă, pădurarul i-a promis lemne din pădurea plantată... deci cam peste 30—50 de ani... Poate că pînă la urmă, indemnăt de brigadierul silvic, martor și el la aceste întîmplări, pădurarul Munteanu îi va plăti lui Gheorghe Albu pentru munca prestată.

Propunere

Doamna Ana Mihai, din Sibiu, Aleea Biruinței nr. 7, bloc 3, ap. 39, propune înființarea unor puncte de colectare a hîrtiei (cît mai multe și-n locuri cît mai diverse); propunerea este cu atît mai acceptabilă cu cît numărul de publicații crește de la o zi la alta, iar acestea, după ce sînt citite pot fi refolosite ca materiale recuperabile pentru fabricarea de hîrtie.

de bunăvoință considerăm și faptul că nu am publicat u-nelne considerații făcute de d-l Radu Câmpeanu despre organizația locală a P.N.L., precum și modul în care aceasta a „organizat”, cu ocazia vizitei domniei sale, mitingul din municipiul Sibiu.

● Am relatat întotdeauna de la ședințele C.M.P.U.N. și

Locuință

Domnul Alexandru Govoreanu, tractorist din comuna Șelimbăr, nr. 238, ne scrie că locuiește la socri împreună cu soția și doi copii, al treilea fiind pe drum. De șapte ani se află pe lista de priorități pentru a primi o locuință corespunzătoare. N-a primit încă trăiește cu speranță. Pentru că nici în prezent, deși sînt posibilități, primăria face „ureche surdă” la cererea lui. Credem că această solicitare publică va avea ecou.

Sticle și borcane

Mai mulți cetățeni, din cartierul Vasile Aaron ne sesizează că în repetele rînduri s-au deplasat cu sticle și borcane la cele două centre de achiziții ambalaje de pe străzile Semaforului și V. Aaron fără ca să-și poată rezolva problema. Centrele respective ori erau închise, ori nu aveau ambalaje pentru preluarea borcanelor. Cîneva trebuie să rezolve cît mai repede această problemă. În numele cetățenilor semnează doamna Maria Borza, din V. Aaron, nr. 24, ap. 13.

«Golani» sibieni, solidari cu «golani» din toată țara

(urmăre din pag. 1)

cetății, cum probabil sînt etichetați de mulți dintre cetățenii noștri.

Sînt convins, după ce m-am aflat cîteva zile printre cei care alcătuiau mulțimea surselor de protestatari, că nu lipsa unor mijloace indestulate de existență i-a determinat să se reunească în această mare masă de nemulțumiți, ci demersul cotidian de pe scena politică a țării, care lasă să se întrezărească opțiunile unor lideri și ai unor susținători pentru instaurarea unei „democrații” de tip românesc și nu una în adevăratul sens al cuvîntului, în care o parte din membrii vechii nomenclaturi p.c.r.-iste își trîmbitează deja cu emfază ideile și argumentele dacă nu similare, cel puțin apropiate de cele comuniste. Or, cred că este timpul să ne trezim din această stare de tranziție (spre ce oare?), realizînd adevărul că progresul societății românești contemporane nu poate fi determinat decît de instaurarea unei democrații reale, de eliminarea unor neajunsuri de fond. Și atunci cînd înțelegi că de fapt s-a produs doar o simplă rotație de cadre și nu o modificare structurală, cînd îți este dat să constăți că alpinismul peste cadavrele martirilor Revoluției din Decembrie proliferază, cînd dialogul este refuzat sau devine doar monolog, firește soluția de protest este cea din Decembrie '89.

Cu siguranță că se va vehicula ideea manipulării, a aservirii. Greșeală, domnilor! Sibiienii care și-au exprimat încă o dată erezul lor din Decembrie trecut nu aparțin nici unor partide sau grupări politice cu pretenții electorale. Poate se vor reuni în final într-o Uniune a revoluționarilor democrați din Sibiu, adică o organizație independentă în măsură să apere ceea ce au vrut și eroii noștri. Pentru că din cîte am putut să-mi dau seama, participanții la miting sînt deși să continue în fiecare zi protestul lor, pînă cînd vor fi înțeleși.

★

N.R. Opiniile de mai sus îl angajează în exclusivitate pe autorul articolului.

tehnic) propaganda electorală a acestui partid, lucru pe care ne-am angajat numai și numai datorită interesului pe care ni l-a stîrnit programul acestui partid. Că înțelegerea inițială nu a fost respectată, nu este vina noastră... În același timp, reamintim conducerii locale U.C.D. că a beneficiat de cel mai întins spațiu tipografic pus la dispoziție vreunui partid în mod gratuit de ziarul nostru.

Ținînd seama de toate aceste aspecte, ziarul nostru își exprimă profundul dezacord față de etichetările la care au recurs partidele deja menționate, văzînd în aceasta o gravă încălcare a libertății presei, în total dezacord cu programele formațiunilor respective. Vrem să eredem că acest fapt se datorează numai excesului de zel al conducătorilor locale și că nu angajează formațiunile politice respective în ansamblul lor.

Ne exprimăm, totodată, speranța că astfel de atitudini nedemocratice nu se vor mai repeta, ziarul nostru rezervîndu-și dreptul de a protesta împotriva unor manevre electorale de acest gen, din partea oricui ar veni acestea.

O simplă manevră electorală?

C.J.P.U.N. atunci cînd s-au pus în discuție probleme de interes general pentru cetățeanul de rînd. Numai că, în ultimul timp, aceste organisme au devenit cadrul unei acerbă lupte electorale, reprezentanții tuturor partidelor — inclusiv cele „istorice” — preferînd să se lanseze în acuzații reciproce fără a se mai preocupa de soluționarea problemelor reale cu care se confruntă populația județului.

Reamintim, totodată, conducerii P.N.L. că ziarul nostru a luat atitudine, în numărul din ziua imediat următoare evenimentului, împotriva manifestărilor nede-

comentariile despre buna credință a semnatarilor sînt de prisos.

● O dată cu intensificarea campaniei electorale, conducerea ziarului nostru a hotărît introducerea publicității electorale plătite, altfel spus punerea la dispoziție, contra cost, a spațiului ziarului nostru pentru propaganda de partid. Datorită unor motive care nu ne privesc, numai F.S.N. a acceptat propunerea noastră. Liderii P.N.L. sînt rugați, în acest context, să-și amintească felul binevoitor în care a reacționat conducerea ziarului nostru la solicitarea unei delegații P.N.L. de a sprijini tehnic (subliniem:

